

samAsasUtra sarvopakAriNI TIkA

——
समाससूत्र सर्वोपकारिणी टीका

——
Document Information

Text title : sarvopakAriNI sarvopakAriNI with TIkA

File name : sarvopakAriNI.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Source : sAnkhyasaNgrahaH 1918

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

समाससूत्र सर्वोपकारिणी टीका

यद्भ्राग्विभूतिरमलाभिलतत्त्वजाता-
त्रानाद्ये तत्त्वममलं परिबोधयन्ती ।
श्रेयः करोति जगतां भगवन्तमाद्यं
तं श्रीमडर्षिकपिलं प्रभुमानतोऽस्मि ॥ १ ॥

उद्दिधीर्षुस्तदुन्नीतसूत्रतत्त्वार्थबुद्ध्ये ।
सर्वोपकारिणीं कुर्वे टीकां गुणवशंवदः ॥ २ ॥

अथात्रानादिक्लेशकर्मवासनासमुद्रनिपतिताननाथदीनानुद्दिधीर्षुः
परमकृपालुः स्वतःसिद्धतत्त्वज्ञानो मडर्षिर्भगवान् कपिलो
द्वाविंशतिसूत्राण्युपादिक्षत् । सूयनात् सूत्रमिति छि व्युत्पत्तिः ।
तत ऐतैः समस्ततत्त्वानां सकलषष्टितन्त्रार्थानां य
सूयनं भवति । एतश्चेदं सकलसांध्यतीर्थमूलभूतं
तीर्थान्तराणि यैतत्प्रपञ्चभूतान्येव । सूत्रषडध्यायी तु
वैश्वानरावतारमडर्षिभगवत्कपिलप्रणीता एयं तु द्वाविंशतिसूत्री
तस्या अपि ङीजभूता नारायणवतारमडर्षिभगवत्कपिलप्रणीतेति
वृद्धाः । तत्रादौ प्रथमसूत्रत्रयेण सकलप्रपञ्चमूलभूतानि
पञ्चविंशतितत्त्वानि सूययति । अथौ प्रकृतयः ॥ १ ॥

षोडश विकाराः ॥ २ ॥ पुरुषः ॥ ३ ॥ अयमर्थः सांध्यसिद्धान्ते
पञ्चविंशतितत्त्वानि । तत्र मूलप्रकृतिः मडत्तत्त्वम् अडङ्कारः
शब्दतन्मात्रा स्पर्शतन्मात्रा रुपतन्मात्रा रसतन्मात्रा गन्धतन्मात्रा
येत्यथौ प्रकृतयः सन्ति । अत्र तत्त्वान्तरारम्भकत्वं
प्रकृतित्वम् अतश्च मडदादीनां समानां पूर्वपूर्वविकृतित्वेऽपि न
अतिः लक्षणसमन्वयात् । पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि
मनः गगनपवनज्वलनसलिलधराण्याभ्यानि पञ्च भूतानि यैतानि
षोडश विकाराः विकृतय एव न तत्त्वान्तरारम्भकाणि सर्वं वाक्यं

सावधारणमिति न्यायात् । पुरुषः पञ्चविंशतितमं तत्त्वम् । अयं
 य न प्रकृतिर्न विकृतिः ताभ्यः पृथक्कृत्य निरूपणात् । अनेन
 जडत्वपरिणामित्वकर्तृत्वादिधर्मवद्भ्यः प्रकृत्यादिभ्यः पुरुषस्य
 वैलक्षण्यमपि सूचितं भवति तथा य कारिका ।
 मूलप्रकृतिरविकृतिर्मंडाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।
 षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥ ४ ॥
 नन्वेतेभ्योऽतिरिक्ता अन्येऽपि भवो घटपटादयः पदार्था दृश्यन्ते
 तत्त्वमेषामुपपत्तिरत आह ।

त्रैगुण्यसञ्चारः ॥ ४ ॥ त्रिगुण एव त्रैगुण्यं सत्त्वरजस्तमांसि तेषां
 सञ्चारः भक्तकपोतकण्ठन्यायेन प्रतिक्षणं विलक्षणपरिणामो वर्तत
 ॥ ४ ॥ शेषः । अनेन मूलप्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका त्रित्वेन य भेदभोधेन
 गुणाः परस्परविरुद्धस्वभावाः प्रीत्यप्रीतिविषादात्मकाः सञ्चारेण य
 सङ्गतसम्यक्यरणार्थकेन तेषां नित्यसभावः पुरुषार्थे जननीये
 कार्यानुसारेण परस्परसहायता य । ततश्च प्रकृतेर्मंडादीनां
 भूतेभ्यश्च घटपटादिसकलपदार्थानां त्रिगुणलक्षणपरिणामादेव
 संसिद्धिः कार्योत्पादश्च नापूर्वः किन्त्वाविर्भावमात्रं सूक्ष्मकारणरूपेण
 स्थितस्य स्थूलकार्यक्षमरूपेण विपरिणाम इति सद्व्याप्तिवाद्वा इत्येते
 सिद्धान्ताः संसूचिता भवन्तीति बोध्यम् ॥

ननु गुणानामनवरतपरिणतिस्वभावत्वात् कदाचिदपि दृश्यजातादर्शनं
 न स्यात् ततश्च प्रलयोच्छेदः स्यादत आह । प्रतिसञ्चारः ॥ ५ ॥ यथा
 सृष्टिप्रक्रियानिर्वाहकस्त्रिगुणपरिणामस्तथा प्रतिसञ्चारः प्रतिकूलोपि
 विपरिणामोस्ति तथा य प्रतिलोभपरिणामेन तत्तत्कार्याणां स्वस्वकारणे लये
 जाते त्रिगुणायाः प्रकृतेः साम्यस्थितिरेव प्रलय इति सूचितम् । तदा य
 समानपरिणामत्वेन वैलक्षण्यानाविर्भाव इति भावः ॥

अथ जायमानस्य सुषुप्त्युपादेर्विवेकार्थं त्रैविध्यं वक्तुमेकेनादावान्तरमाह ।
 अध्यात्मम् ॥ ६ ॥ आत्मानमधिकृत्येत्यध्यात्मम् तद्विविधं शारीरं
 मानसं चेति शारीरं वातपित्तश्लेष्मवैषम्यनिमित्तं मानसं
 कामक्रोधलोभमोहेर्ष्याविषयविशेषदर्शनादर्शननिमित्तम् ।
 ऐतद्गुणमपि आन्तरोपायसाध्यत्वाद्वाध्यात्ममित्युच्यते ॥

बाह्यभेदद्वयमाह द्वाभ्याम् । अधिभूतम् ॥ ७

॥ मानुषपशुपक्षिसरीसृपस्थावरादिभूतान्यधिकृत्य

તદધિભૂતમિત્યર્થઃ ॥

આધિદૈવમ્ ॥ ૮ ॥ યક્ષરાક્ષસવિનાયકગ્રહાધાવેશનિમિત્તમેતત્ । ઇદં
દ્વયમપિ બાહ્યોપાયસાધ્યત્વાદ્બાહ્યમિત્યુક્તમ્ ॥

નનુ સત્સ્વપિ વિલક્ષણેષુ બહુષુ પદાર્થેષુ પુરુષસ્ય
તત્સમ્બન્ધાભાવાત્ કથં તતો દુઃખમતસ્તત્સામગ્રીં
નિરૂપયિષુરાદૌ બુદ્ધીન્દ્રિયાણ્યાહ । પચ્યાભિબુદ્ધયઃ ॥ ૯ ॥

અભિતો બુદ્ધ્યન્તે જ્ઞાયન્તે વસ્તૂન્યાભિરિત્યભિબુદ્ધયઃ બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ
યક્ષુઃશ્રોત્રદ્રાણરસનત્વગાખ્યાનિ રૂપશબ્દગન્ધરસસ્પર્શબોધકાનિ ॥

અનેન ચ જ્ઞાનદ્વારા યોગં દર્શયિતું કર્મેન્દ્રિયાણ્યાહ ।
પચ્ય કર્મયોનયઃ ॥ ૧૦ ॥ પચ્ય ઇન્દ્રિયાણિ કર્મયોનયઃ
કર્મણાં વચનાદાનવિહરણોત્સર્ગાનન્દાનાં યોનયઃ કારણાનિ તાનિ ચ
વાક્યાણિપાદપાયૂપસ્થાપ્યાનિ । અનેન કર્મણા તત્તદ્વિષયસાન્નિધ્યેન
તત્તત્સમ્બન્ધઃ સૂચિતઃ ॥

અથ મહદહહુકારમનસામધ્યવસાયાભિમાનસહુલ્યા અસાધારણ્યો
વૃત્તયઃ તાભિર્વિનેન્દ્રિયદ્વારા વિષયગ્રહાસમ્ભવાત્ તૈસ્તદ્ગ્રહોક્ત્યા
તાસાં નિરૂપિતપ્રાયત્વેન તત્સાધારણી વૃત્તિરાહ । પચ્ય વાયવઃ

॥ ૧૧ ॥ પચ્યસંખ્યાકાઃ પ્રાણાપાનસમાનોદાનવ્યાનાખ્યાઃ વાયવઃ
મહદહહુકારમનસાં સાધારણવૃત્તયઃ જીવનસાધનાનિ ।

તત્ર પ્રાણો નાસાગ્રહુન્નાભિપાદાહુગુષ્ઠવૃત્તિઃ

અપાનઃ કૃકાટિકાપૃષ્ઠપાયુપાર્શ્વોપસ્થવૃત્તિઃ સમાનો

હુન્નાભિસર્વસન્ધિવૃત્તિઃ ઉદાનો હૃલ્હણતાલુમૂર્ધ્ભ્રૂમધ્યવૃત્તિઃ

વ્યાનસ્ત્વવૃત્તિરિતિ ॥

પચ્યાનમૌપયોગમાહ । પચ્ય કર્માત્માનઃ ॥ ૧૨ ॥

ભુક્તપીતાહારજલાદેરસરુધિરાદેશ્ચ યથાયથં પ્રાપણમેષાં કર્મ
તદેકાનુમેયત્વેન તત્સ્વરૂપાત્મકતા (?) ઇત્યર્થઃ ॥ ૧૨ ॥

ન-વસ્તુ જ્ઞાનક્રિયાદ્વારા મહદભિમાનસર્વસહુલ્યાનાં વિષયયોગિત્વં
પુરુષસ્ય સ્વપરિણામિતયા તત્ર ઘટતે ઇત્યાશઙ્કાં વિનિવર્તયિષુરાહ ।

પચ્યપર્વાવિદ્યા ॥ ૧૩ ॥ અનાત્મસ્વાત્મખ્યાતિરવિદ્યા સા

ચ વિદ્યાવિરોધિની પચ્યપર્વા ભવતિ તાનિ ચ પર્વાણિ

अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाप्यानि । तथा य यदविद्यया
विपर्ययेषावधार्यते वस्तु अस्मिताद्यस्तत्स्वभावास्तदभिनिविशन्ते
ततश्चात्मनो विवेकेन तत्सम्बन्ध इति भावः ॥ १३ ॥

पञ्चाशद्भेदेषु प्रत्ययसर्गेषु पञ्चविपर्यया निरूपिताः अधुना
विशिष्टेष्वष्टाविंशतिमशक्तिमाह । अष्टाविंशतिधाऽशक्तिः ॥ १४ ॥
छन्द्रीयवधा ऐकादश वृद्धिवधाश्च सप्तदश इत्येताः अशक्तय उच्यन्ते ।
छन्द्रीयवधा यथा ।

बाधिर्यं कुष्ठताऽन्धत्वं जडताऽजिघ्रता तथा ।

मूकताकौश्यपङ्गुत्वकलैर्ब्योदावर्तमन्दताः । इति

बुद्धिवधास्तु नवतुष्टीनामष्टसिद्धीनां य विपर्ययाद्भवन्ति तदित्थं
जाता अशक्तयोऽष्टाविंशतिघेति ॥ १४ ॥

प्रसक्ते तुष्टिसिद्धी एवाह द्वाभ्याम् । नवधा तुष्टिः ॥ १५ ॥ यथोक्तम् ।

आध्यात्मिष्ठयश्चतस्रः प्रकृत्युपादानकालभाग्याभ्याः ।

बाह्याः विषयोपरमात् पञ्च नव तुष्टयोभिहितः ॥ इति

अस्यार्थः विवेकसाक्षात्कारो हि प्रकृतिपरिणामभेदः तं य सैव

करोतीति कृतं ध्यानाभ्यासेनेति केनचिदुपदिष्टे तत्र तुष्टिः

प्रकृत्याभ्या १, अथ प्रकृतेः सर्वान् प्रत्यविशेषान्न केवलं तत

एव विवेकसाक्षात्कारः किन्तु प्रप्रजयत्युपदिष्टे तुष्टिरुपादानाभ्या

२, प्रप्रजयापि कालविशेषाद्दरेणैव विवेकं जनयत्यलमुत्तमतया

इत्युपदिष्टे तुष्टिः कालाभ्या ३, भाग्येनैव विवेकभ्यातिरिति तुष्टिर्भाग्याभ्या

४, इत्येताश्चतस्रः प्रकृतित्यतिरिक्तमात्मानमधिकृत्य जायन्त

इत्याध्यात्मिष्ठय उच्यन्ते । विषयाः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाभ्याः

पञ्च तेषु अर्जनरक्षणक्षयभोगिहिसाद्योषदर्शनं तत उपरमा

विरतयोऽपि पञ्च ते य मलदुःखदुःखारादीननात्मन आत्मनोभिन्नमानस्य

वैराग्ये सत्युत्पद्यन्तेऽतो बाह्या उच्यन्ते । इमाश्च नव उक्तविपर्ययाः

५ अशक्तिभिः २८ सल द्वियत्वारिशात् ४२ सिद्धिपरिपन्थित्वाद्भेदाः ॥ १५ ॥

अष्टधासिद्धिः ॥ १६ ॥ तद्यथा

छिः शब्दोध्ययनं ३ दृग्भविघातास्त्रयः ६ सुषुप्तप्राप्तिः ७

दानञ्च ८ सिद्धयोष्टाविति तत्रोपदेशमन्तरेण तत्त्वज्ञानस्य

स्वयमूलाद्या असिद्धिः सा प्रथमा १ अन्यदीयशास्त्रपाठमाकर्ण्य

ज्ञानोत्पत्तौ शब्दाभ्या द्वितीया २ अध्ययनतस्तत्त्वज्ञाने
 तृतीया ३ आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकदुःखत्रयविघातेन
 तत्त्वज्ञाने जाते सिद्धित्रयम् ६ ज्ञानवत्सुदृढो लाभेन
 तत्त्वज्ञाने सुदृढप्राप्त्याभ्या सममी ७ धनादिनाराधिते ज्ञानिनि
 तत्त्वज्ञानेऽष्टमी ८ अत्र दुःखविघातत्रुपायां तिसृषां
 सिद्धीनां मुष्यत्वमितरासां तदुपायत्वाद्गौणत्वं बोध्यम् ।
 पञ्चविपर्ययादारभ्याष्टसिद्धिपर्यन्तमेते प्रत्ययसर्गाः तेषु
 प्रकृतिप्रत्यान्यताभ्यातिप्रोप्सुभिर्द्विचत्वारिंशदादितो डेयाः सिद्धयस्तु
 उपादेया इति तत्स्वरूपव्याङ्गियैव सूचितं भवति ॥ १६ ॥

प्रत्ययसर्गमभिधाय प्रकृतिसर्गमाह । दश मूलिकार्थाः ॥ १७ ॥ दश
 अर्थाः पदार्थाः मूलिकाः सन्ति मूलं प्रकृतिः पुरुषश्च तावाश्रयत्वेन
 विद्येते येषाम् अथवा मूलं स्वभावः स प्रयोजकत्वेनास्ति येषामिति मूलिका
 मूलप्रकृतौ पुरुषे च विद्यमाना इति यावत् तथा च राजवार्त्तिकम् ।
 प्रधानास्तित्वमेकत्वमर्थवत्त्वमथान्यता ।
 पारार्थ्यं च तथा नैक्यं वियोगो योग एव च ॥

शेषवृत्तिरकर्तृत्वं मौलिकार्थाः स्मृता दश ॥

अत्रैकत्वमर्थवत्त्वं पारार्थ्यं प्रधाने अन्यत्वं प्रकृत्यपेक्षया
 अकर्तृत्वं अङ्गत्वं पुरुषे अस्तित्वं योगो वियोगश्चोभयोः । शेषवृत्तिः
 अङ्गाङ्गिभावेन गुणानां वृत्तिः स्थूलसूक्ष्मशरीरयोरिति । अत्र
 प्रकृतिपुरुषयोः साधर्म्यवैधर्म्यनिर्गुणोऽन्योः पार्थक्येन ज्ञानं
 प्रकृतिपुरुषान्यताभ्यातिभीजमिति सूचितं भवति । तथा चैतेषां
 धर्माणां तत्तत्स्वभावभूतत्वेन प्रकृतिसर्गाताव्यवहार इति ॥ १७ ॥

ननु बुद्ध्यादितिरेव त्रिगुणात्मकैः सकलकार्यसिद्धौ
 किमधिकप्रकृत्यङ्गीकारेण अत आह । अनुग्रहसर्गः ॥ १८ ॥ बुद्ध्यादितिः
 स्वकार्येऽङ्गुलारादौ जनयितव्ये प्रकृतेरनुग्रहसहायोपेक्ष्यते
 अन्यथा बुद्धिः क्षीणा सती नालमङ्गुलारं जनयितुमिति सकलोपि
 सर्गस्तदनुग्रहमूलक एवेत्यर्थः । अयमेव प्रकृत्यापूरं एत्युच्यते
 तथा च प्रकृत्यैवायं सर्गो नेश्वरेण नापि ब्रह्मोपादानो नाप्यकारणो
 नेश्वराधिष्ठितप्रकृतित इति सूच्यते ॥ १८ ॥

तन्मात्रसर्गमाह । यतुर्दशविधो भूतसर्गः

॥ १८ ॥ देवतैर्यज्योनमानुष्यभेदेन

भूतसर्गश्चतुर्दशप्रकारको भवति । तथ्येत्यम्
 ब्राह्मप्राजापत्यैन्द्रपैत्रगान्धर्वयाक्षराक्षसपैशाचभेदेनाष्टविधो
 दैवः पशुमृगपक्षिस्थावरसरीसृपभेदेन पञ्चविधस्तैर्यज्योन
 अेकविधो मानुष्य इति ॥ १८ ॥

ननु पुरुषार्थशिरोमणीभूतमोक्षतत्त्वाकाङ्क्षा सति
 बन्धस्वरूपज्ञान अेवोपपद्यतेऽतो बन्धानेवाह । त्रिविधो बन्धः ॥ २०
 ॥ विपर्ययादतत्त्वज्ञानाज्जायमानो बन्धस्त्रिविधः । प्राकृतो वैकृतो
 दक्षिणश्चेति । तत्र पुरुषधिया प्रकृत्युपासनं प्राकृतो बन्धः ।
 तथा भूतेन्द्रियाहङ्कारबुद्ध्युपासनं वैकृतः पुरुषतत्त्वमजानतः
 डेवलमिष्टापूर्तकारिणो दक्षिण इति त्रयाणामिति पुरुषस्वरूपवेदकत्वाभावे
 बन्धकत्वम् ॥ २० ॥

नवेतदज्ञानत्रयनिवृत्तौ कीदृशो मोक्षो जायत इत्याह । त्रिविधो
 मोक्षः ॥ २१ ॥ षष्टापूर्तादिकर्मस्वसारतां पुरुषस्वरूपोपलब्धेरेव
 सारतां बुद्ध्यमानस्य प्रथमः ततो भूतेन्द्रियादिष्वपि विकारतां ततः
 पृथगात्मानं जनतः प्रकृतिरूपस्तृतीयः । यद्यपि प्रथमद्वितीयौ
 न तात्त्विकमोक्षौ तथाप्यैकदेशिकान्यताप्यत्या तावद्बन्धापगमेन
 मोक्षत्वव्यवहार इति द्रष्टव्यम् । अत्र बन्धमोक्षसंसारः
 प्रकृतावेव न पुरुषे सवासनकलेशकर्माशयानामपरिणामिनि
 पुरुषेऽसम्भवात् तथा य भृत्यजयपराजययोः स्वामिन्युपयारात्
 प्रकृतिगतानां बन्धादीनां पुरुषे उपयार अेव भोगापवर्गयोः
 प्रकृतिगतयोरपि विवेकाग्रहात् पुरुषसम्बन्धः सुसाधितो भवति ।
 अेवं य धर्मज्ञानाज्ञानवैराग्यावैराग्यैश्चर्यानिश्चर्यैः
 सप्तमीं रूपैः प्रकृतिर्भोगापवर्गरूपपुरुषार्थं प्रत्यात्मानं
 अग्राति तत्त्वज्ञानेन विवेकप्यात्या अेकेन रूपेण विभोययति
 ष्ठीदृशस्य तत्त्वज्ञानस्याभ्यासादादरनैरन्तर्यदीर्घकालसेवितात्
 सत्त्वपुरुषान्यतासाक्षात्कारि डेवलं ज्ञानमुत्पद्यते तेनानादिरपि
 विपर्ययवासना प्रतिबध्यते ततश्चाध्यवसायाभिमानसङ्कुलालोचनानि
 अन्तराणि बाह्याश्च सर्वे व्यापारा आत्मनि प्रतिषिद्धा भवन्ति अयमेव मोक्ष
 इति सिद्धान्तः ॥ २१ ॥

ननु पुरुषप्रकृत्यादीनामलक्ष्याणां लक्ष्याणां य

घटपटादीनामभिलप्रमेयाणां लौकिकैः कथमनुभवो विधेयोऽत
आड । त्रिविधं प्रमाणम् ॥ २२ ॥ असन्दिग्धाविपरीतानधिगतविषया
शित्तवृत्तिर्बाधश्च पौरुषेयः क्वलं प्रमा तस्याः करणं प्रमाणम् ।
तत् त्रिविधं प्रत्यक्षानुमानशब्दभेदात् । अतेनाधिकान्युपमानादीनि
नैयायिकाद्यभ्युपगतानि प्रमाणानि अप्पेवान्तर्भवन्तीति
नातिरिक्तान्युपयुज्यन्ते । तत्रार्थसन्निवृष्टमिन्द्रियं प्रत्यक्षम् ।
व्याप्यव्यापकभावपक्षधर्मताज्ञानपूर्वकमनुमानम् ।
आमवयनाद्वेदादिदृष्टपाश्च्यन्दमिति । विशेषत ओषां
लक्षाणोदाहरणान्याकरादवसेयानीति शिवम् ॥ २२ ॥
अेकस्मिंस्त्रिगुणात्मतत्त्वयुतितो जाता द्विधा साध्यतो
द्वित्वं प्राप्य प्रकाशयत्यविरतं भोगापवर्गौ स्वतः ।
इत्येवं परिसूचयन् मतिमतां मोडापडं कापिलं
सूत्राणाममलं द्विकद्वयमिदं श्रुयाञ्छिरं येतसि ॥
इति सर्वोपकारिणी संक्षिप्तकापिलसूत्रवृत्तिः समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

samAsasUtra sarvopakAriNI Tika

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

